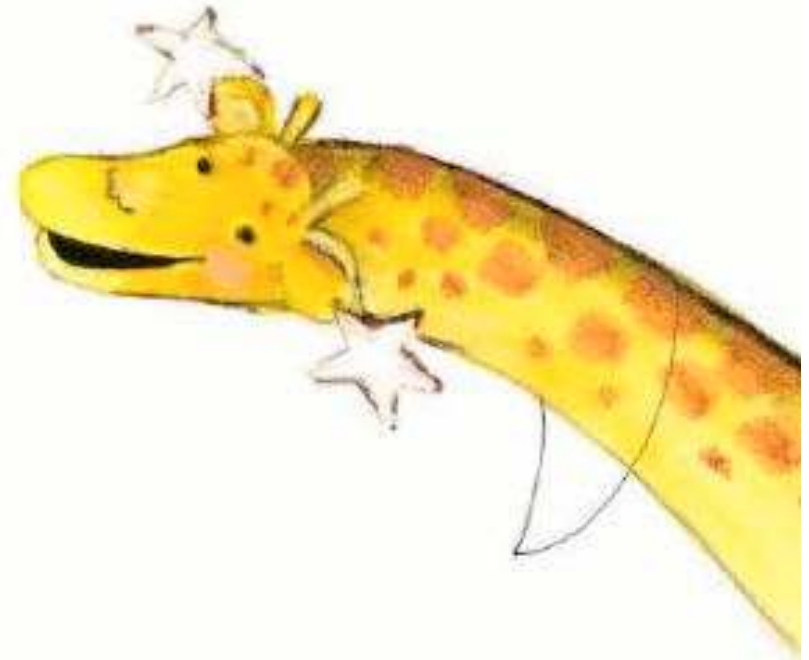
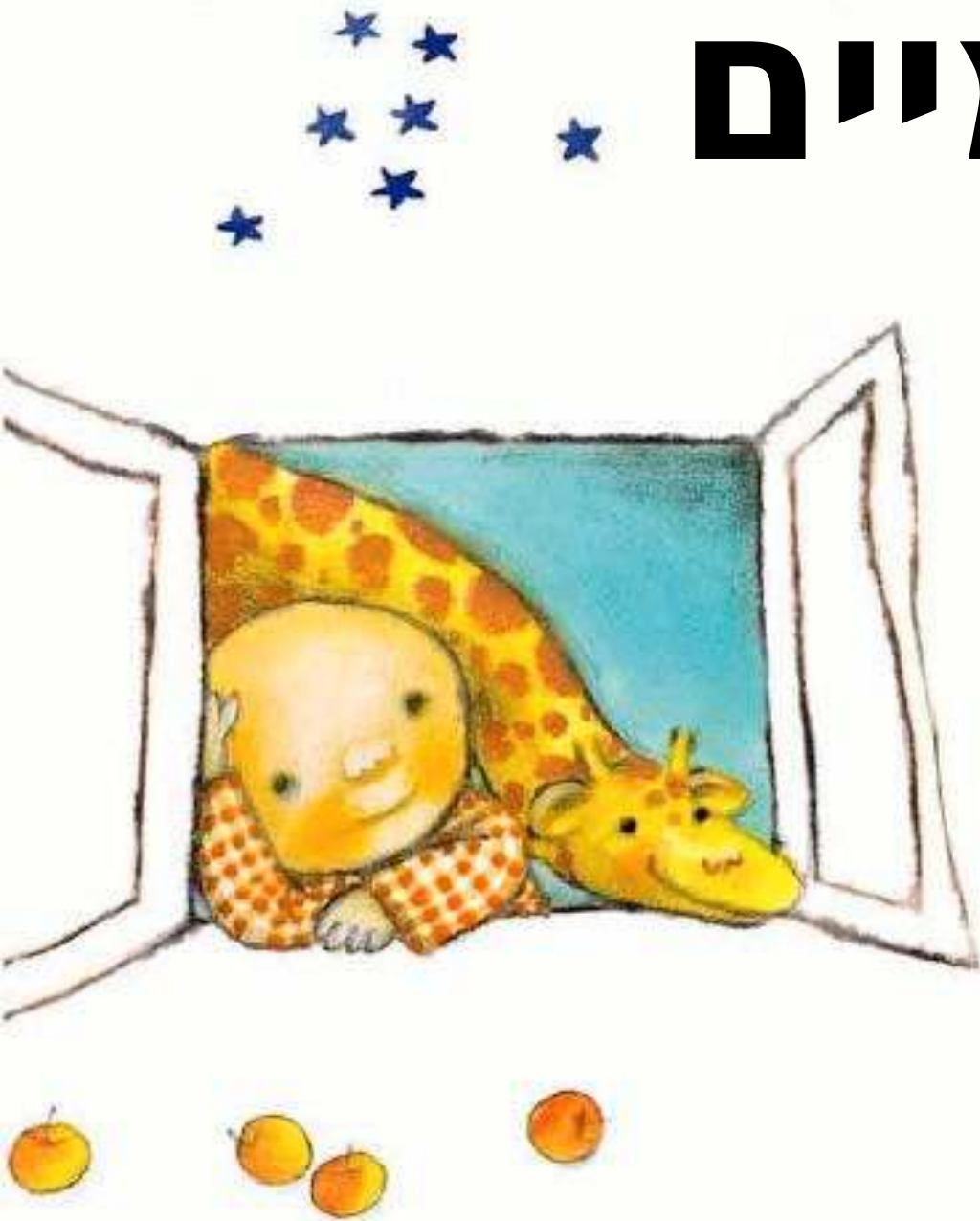
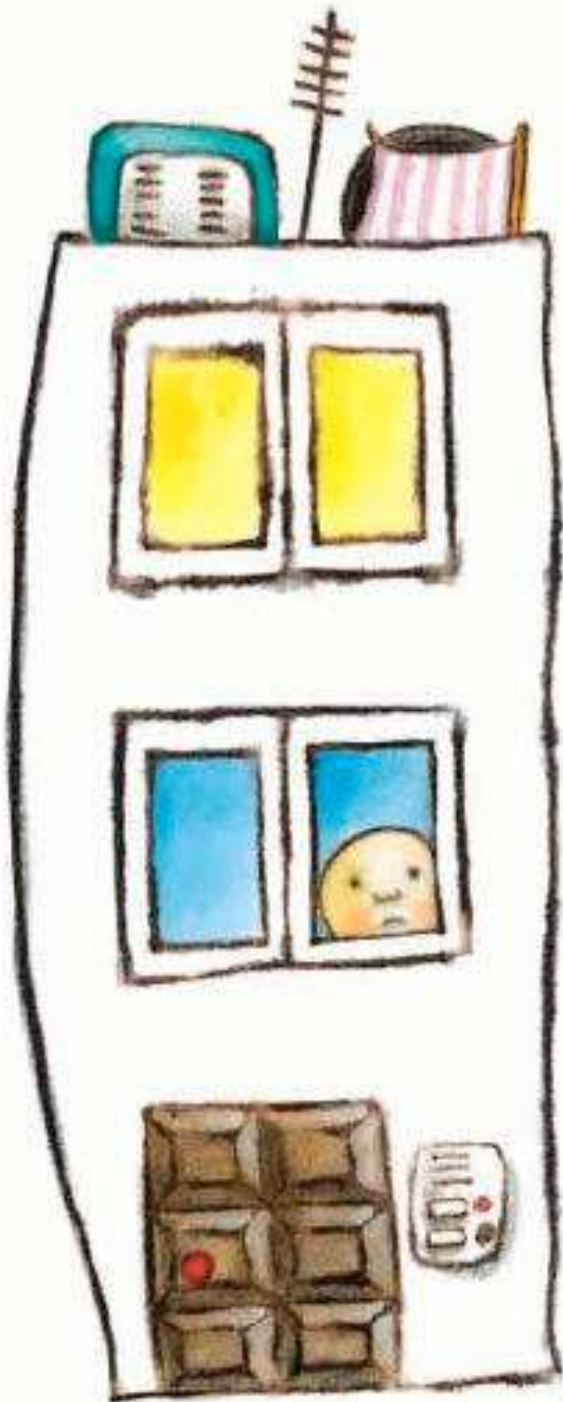

החלון לשמיים

מאת מוזעהן מושטאג

איור - עלי מאפקהרי

את עצמי
אני לא יודע
לצייר!

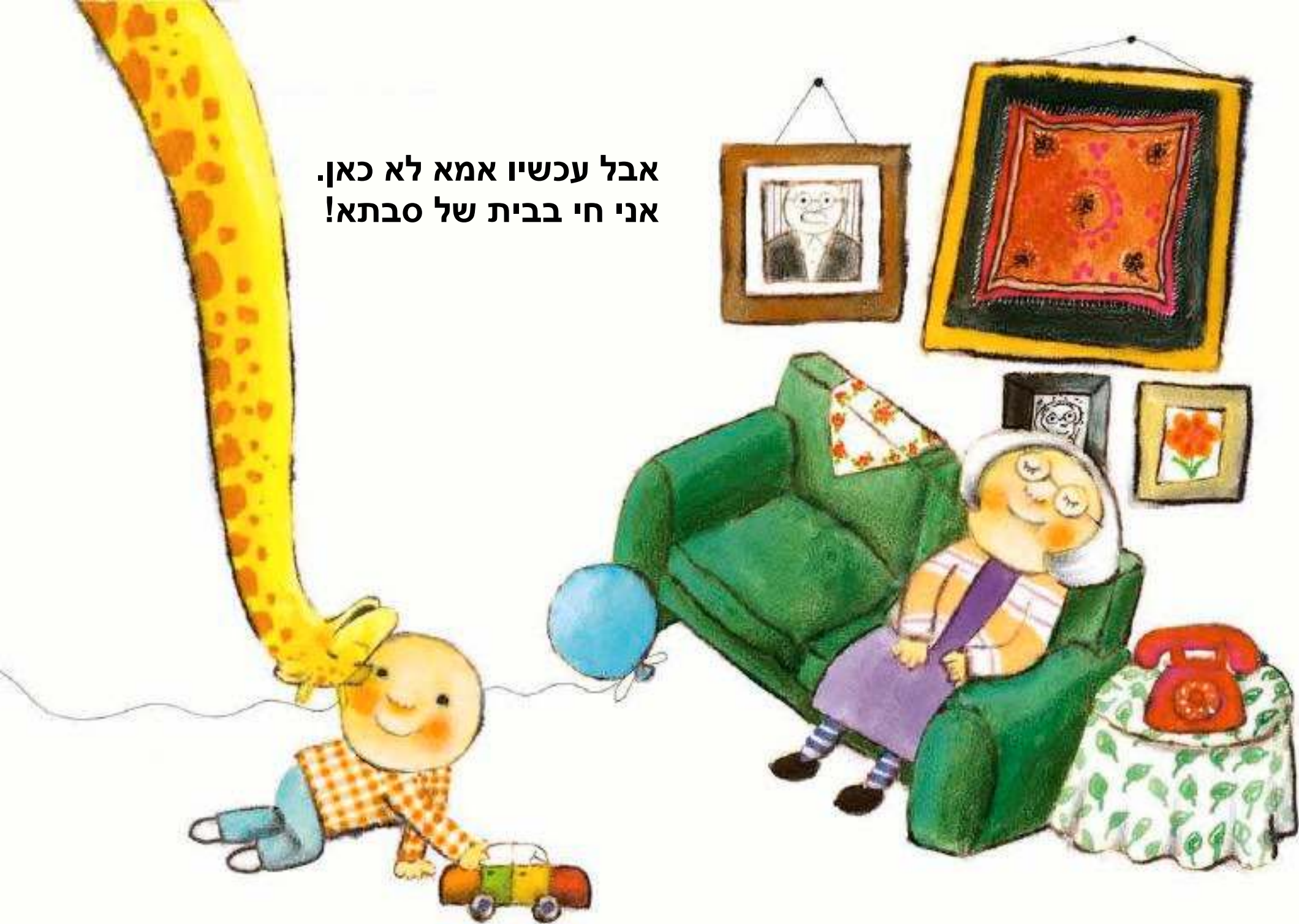
זו תמונה של אבא.

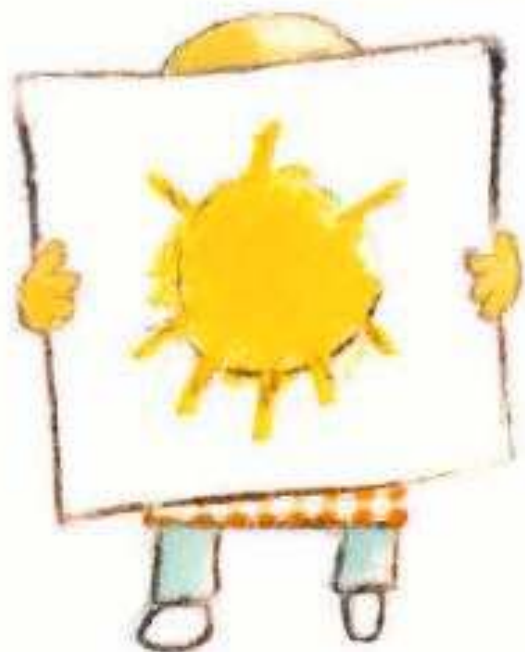
זו תמונה של אמא

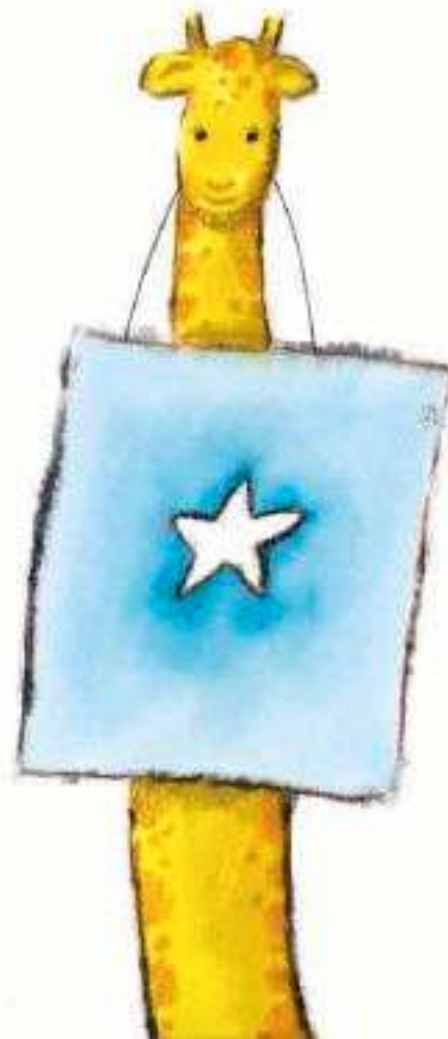
החלון הזה תמיד פתוח.
אוכל לצאת דרכו ולהגיע אלינו הביתה.
אחרי החלון צוחקים האנשים.
גם אבא, אמא ואני נהגנו לצחוק.

אבל עכשיו אמא לא כאן.
אני חי בבית של סבתא!

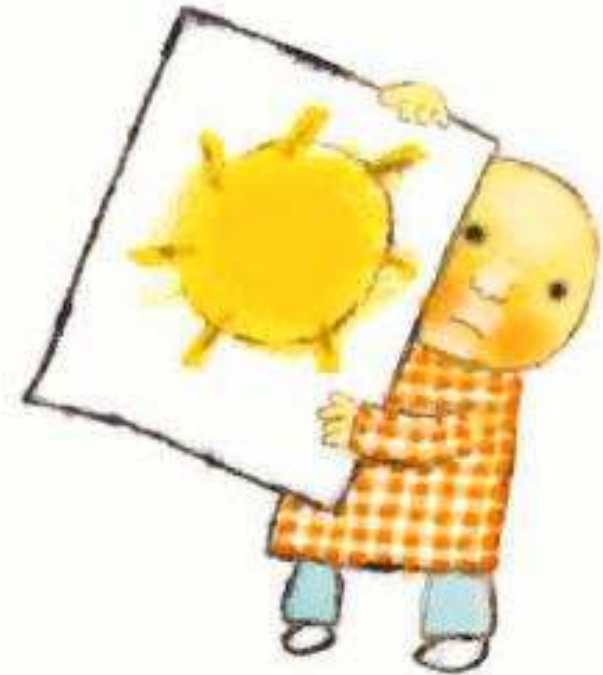

**זו שמש!
שמש יפה בשביל אמא... וגם כוכב בשביל אבא!
השמש היפה בשביל אמא כדי שהיא תבריא מהר.
חבל שאמא חולה!**

זה חלון עם וילון כחול.
פעם שמעתי ילד שבכה אחרי הוילון.
לא אתן את השמש לילד, גם אם
יבכה הרבה!

השמש שייכת לאמא. השמש תמיד
צוחקת. היא מצחיקה גם את אמא.
אמא אוהבת את השמש כי היא
מייבשת מהר את הבגדים.

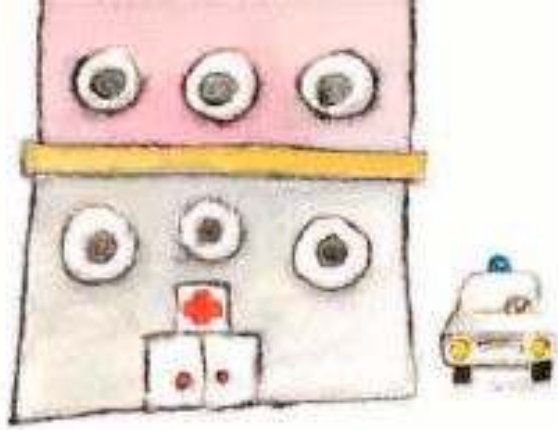

זה החלון ליד עמוד חשמל. הפנס תמיד מכובה.
העמוד גבוה יותר מהגג.
אני מצייר בזהירות את העמוד כדי לא לפגוע בשמש.
"דודה שמש, סרקי את שערותייך! סרקי גם את
שערות של אמא, טוב?"

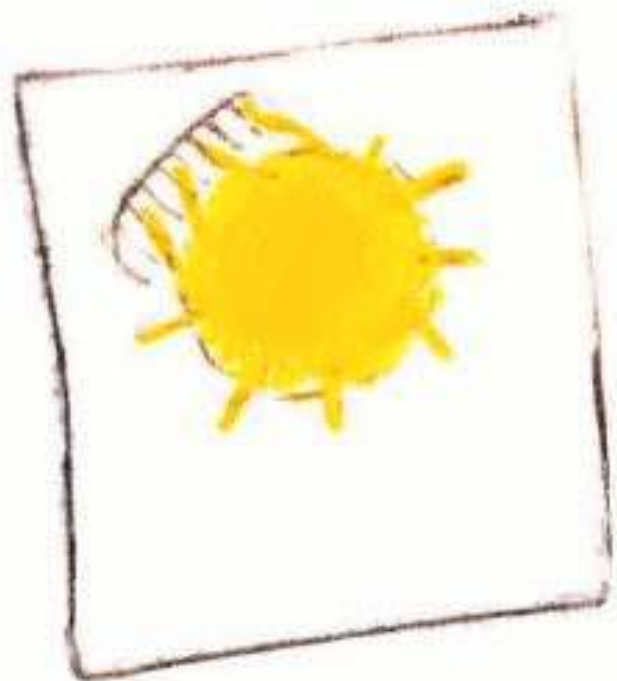
"הנה המסרק!"
"שמש היפה, סרקי את שערות של אמא
במסרק הזה! אבא קנה מסרק של ממש
בשביל אמא. היום נביא אותו לבית החולים!
אני אוהב מאוד את אבא!"

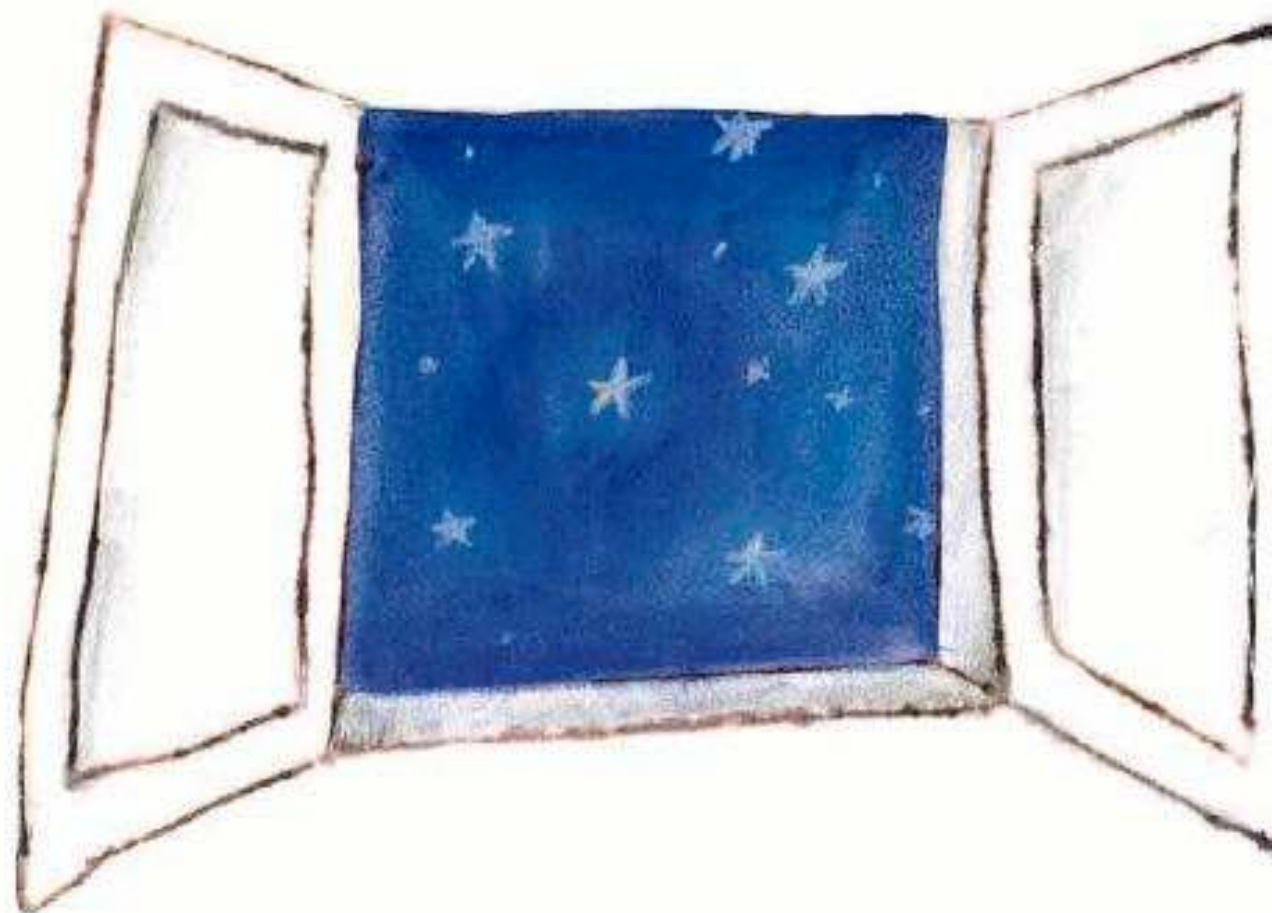
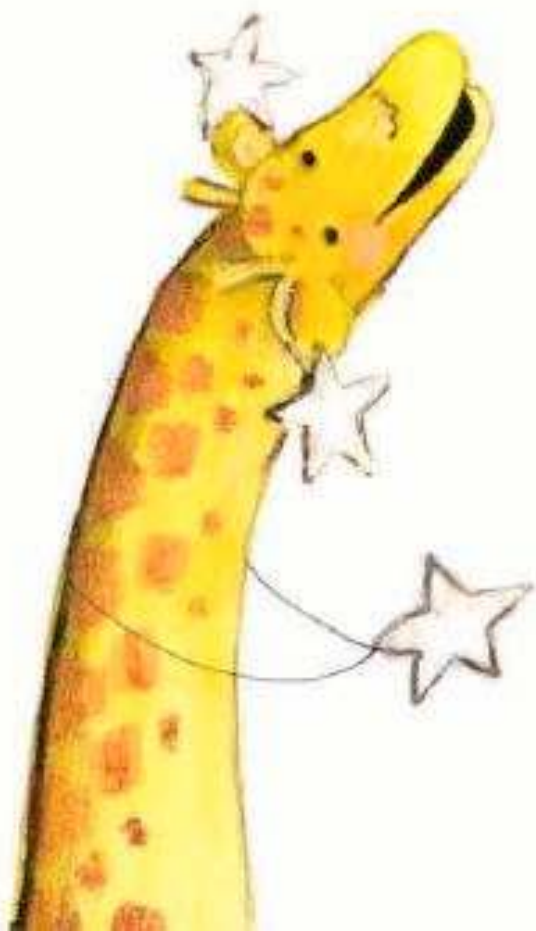

אבל בית החולים הוא רחוק מאוד!

שמתי את המסרק לשערות של השמש
כדי שלא ייפול!

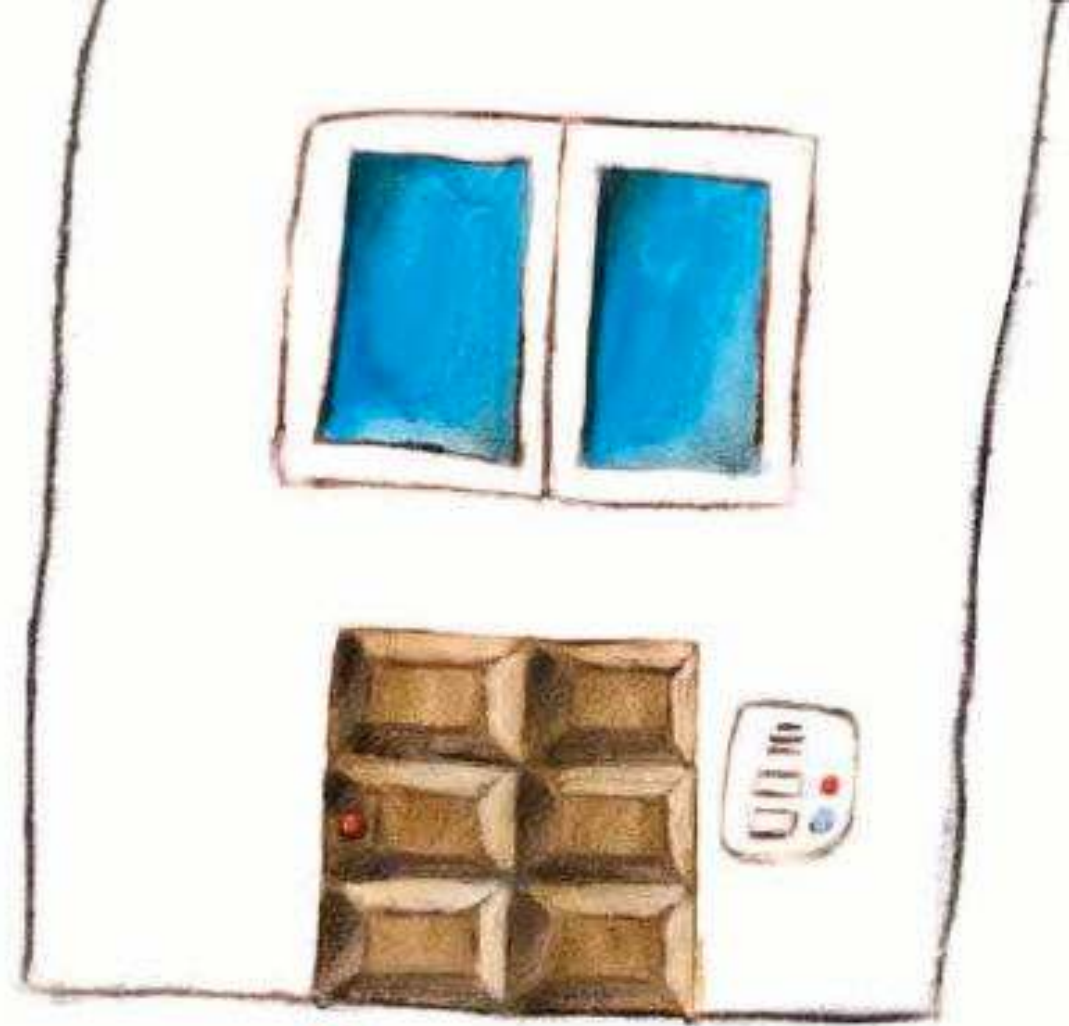

**זה עוד חלון! הוא קרוב לשמיים!
דרך החלון הזה אפשר לקטוף כוכבים ולשים
אותם על הקיר בחדר!**

עכשיו החדר מלא כוכבים. כמה יפה ציירתי!
אלוהים יכול לשמוע אותי דרך החלון הזה, כי
הוא קרוב לשמיים.
"אלוהים, תעשה מהר את אמא בריאה. היא
חסרה לאבא ולי! היא צריכה להבריא! אני
יודע!"

זה החלון של הבית שלנו. עכשיו
הוא סגור. אבא ואני גרים אצל
סבתא ואין מי שיפתח את החלון.
אמא תמיד פתחה אותו.
"אלוהים, עזור לאמא לחזור, כדי
שהחלון שלנו יהיה פתוח!"

**עכשיו אקח את הציורים לאמא.
אבל קודם אראה אותם לאבא.
אז אלך לאמא ואתן לה את
הציורים.**

